NOVA COLLECTIO ET COMPILATIO PRIVILEGIORVM APOSTOLICORVM REGVLARIVM MENDICANTIVM, ET NON MENDICANTIVM:

PRÆSERTIM IN QVIBVS IPSÆ RELIGIONES COMMVNICANT.

Edita à F. EMMANVELE RODERICO Luſitano, Prouinciæ ſancti Iacobi Patre, & S. Theologiæ Lectore: in duos Tomos diuiſa.

In quibus quæ in aliquibus religionum codicibus diſperſa ſunt, & ſine ordine diffuſa, hic congeſta ſunt, & quæ ab Vrbano II. vſque ad Gregorium XV. conceſſa ſunt Regularibus, diſpoſita, & ornata inuenientur. Cum quibuſdam remiſſionibus ad marginem: ex quibus curioſus lector facilè percipiet quænam Priuilegiorum ſint in vſu; quæ verò limitata, & moderata; quæ verò ſint omnino abrogata.

His acceſſit Index priuilegia cuiuſcumque Pontificis oſtendens.

Editio vltima prioribus longè terſior, & diſtinctior.

ANTVERPIÆ,
Apud Petrum & Ioannem Belleros.
M. DC. XXIII.

TABVLA BVLLARVM PONTIFICVM, QVÆ CONTINENTVR IN HIS DVOBVS TOMIS.

VRBANVS II.

BVLLA, in qua eximitur monaſterium Cameneſe à quacunque iuriſdictione Eccleſiaſtica, & ſæculari, & immediatè ſubijcitur Sedi Apoſtolicæ, ipſumque monaſterium, & loca, & perſonæ multis indultis decorantur, pag. 1. col. 1.

Alexander III.

Bulla pro Confirmatione Ordinis ſancti Iacobi de la Spatha, pag. 3. col. 1.

Innocentius III.

Approbat viuæ vocis oraculo Ordinem fratrum Minorum, 5. 2.

Honorius III.

Approbat viuæ vocis oraculo Ordinē Patris noſtri Franciſci, ibid.

Bulla 2. in qua commendat Ordinem patris Franciſci, 6. 1.

Bulla 3. Commendat Ordinem patris noſtri S. Franciſci per regnum Franciæ conſtitutis Prælatis, ibid.

Bulla 4. In qua de probatione regulæ patris noſtri Franciſci agitur, ibid.

Bulla 5. In qua concedit magiſtro generali Ordinis Prædicatorum, vt diſpenſare poſſit cum male promotis in ſæculo, vt in religione poſſint promoueri ad vlteriores Ordines, ibid. 2.

Bulla 6. Quòd non teneantur fratres Ordinis Prædicatorum accipere commiſsiones, ibid.

Gregorius Papa IX.

Bulla 1. In qua Gregorius IX. B. P. N. Franciſcum Catalogo Sanctorum adſcribit, ibid.

Bulla 2. Quòd fratres Minores non teneantur accipere commiſsiones, 7. 1.

Bulla 3. Quòd nullo modo fratres Minores faciant obedientiam manualem Prælatis, ibid.

Bulla 4. In qua ponitur declaratio huius Pontificis ad regulam P. N. S. Franciſci, ibid. 2.

Bulla 5. In qua Beatus Antonius Catalogo Sanctorum adſcribitur, 9. 1.

Bulla 6. Vt fratres Minores in partibus Paganorum poſſint cum excommunicatis communicare, & abſoluere, & diſpenſare in irregularitatibus, ibid. 2.

Bulla 7. Quòd fratres Minores poſsint recipere conuerſos ad vnitatem fidei, in terris infidelium baptizare, & clericatu inſignire, 10. 1.

Bulla 8. In qua grauiſsimè redarguitur quidam frater de Ordine Prædicatorum contra ſtigmata B. P. N. S. Franciſci prædicans, ibid.

Bulla 9. Increpans quendam Epiſcopum de ſtigmatibus P. N. S. Franciſci dubitantem, ibid.

Bulla 10. Quòd Prælati Eccleſiarum debeant fratribus Prædicatoribus neceſſaria miniſtrare, 11. 1.

Bulla 11. Concedit, quòd miniſtri prouinciales capitulariter congregati poſsint prædicatores inſtituere, ibid.

Bulla 12. Quòd mulieres Diſcalceatæ cum habitu regulari non incedant, ibid. 2.

Bulla 13. In qua ponuntur caſus in quibus licitum eſt fratribus Minoribus ingredi monaſteria Monialium ſanctæ Claræ, ibid.

Bulla 14. In qua datur facultas Abbatibus S. Benedicti benedicendi ſacerdotalia & monachos, & ordinandi minoribus ordinibus clericos ipſis ſubiectos, 12. 1.

Innocentius IV.

Bulla 1. Prohibens, quòd nemo poſſit portare habitum fratrum Minorum, nec ei conſimilem, ibid.

Bulla 2. Quòd Prælati fratrum Minorum poſsint abſoluere ſubditos, & ſuper irregularitate diſpenſare, ibid. 2.

Bulla 3. Quòd fratres Minores non recipiant fratres ordinis Prædicatorum, ibid.

Bulla 4. Quòd Prælati Minorum poſsint abſoluere venientes ad ordinem, 13. 2.

Bulla 5. Concedit generali Miniſtro, vt poſsit viſitare, & corrigere fratres qui morantur in obſequiis aliorum, ibid.

Bulla 6. Concedit quòd Miniſtri prouinciales poſsint inſtituere Procuratores & Syndicos, ibid. 2.

Bulla 7. Quòd Apoſtatas noſtri ordinis poſſumus ligare & incarcerare, ibid.

Bulla 8. Quòd fratres eiecti ab ordine, vel Apoſtatæ non poſſunt prædicare, neque audire confeſsiones, ibid.

Bulla 9. Quòd fratres eiecti ab Ordine vel egreſsi nō poſſunt tranſire ad ordinem Templariorum, bene tamen ad alios ordines, 14. 1.

Bulla 10. In qua præcipitur Prælatis Eccleſiaſticis, vt denuntient excommunicatos Apoſtatas Ordinis, ibid.

Bulla 11. Concedit fratribus Minoribus vt extra conuentus poſsint ſe conformare aliis in officio diuino, ibid. 2.

Bulla 12. Concedit quòd fratres Minores non teneantur ad cognitionem cauſarum, ibid.

Bulla 13. Prohibet fratres Ciſtercienſes profeſſos ordinis Minorum recipere, 15. 1.

Bulla 14. Concedit non ligari fratres Minores, vt quis ratione contractus, vel delicti in aliquo loco conueniatur, ibid.

Bulla 15. Concedit loca fratrum Minorum conuentus vocari, ibid.

Bulla 16. Concedit in Eccleſiis fratrum liberam ſepulturam, ibid. 2.

** Bulla

BVLLARVM APOSTOLICARVM PRO REGVLARIBVS

TOMVS PRIMVS.

VRBANVS PAPA II. BVLLA VNICA.

Pro Congregatione Sanctæ Iuſtinæ Ordinis S. Benidicti.

SVMMARIVM.

1 *Quod monaſterium ſit liberum ab omni, tam Eccleſiaſtica, quam ſecularis perſonæ iugo.*
2 *Confirmat donationem monaſterio per Principem factam.*
3 *Confirmat indulgentias ibi primo poſitas.*
4 *Quod Abbas dicti monaſterij poſſit per terras dicti monaſterij conſtruere Eccleſias, cum cruce ſignare, aliaque Pontificalia exercere.*
5 *Sacrorum ordinum collatio, Baſilicarum & altarium conſecratio, ac Chriſmatis confectio ipſi Abbati, & ſucceſſoribus ſuis dumtaxat Apoſtolica poteſtate competat.*
6 *Quod monaſterium, & Eccleſiæ ſint liberæ ab omni iuriſdictione Archiepiſcopi.*
7 *Quod ordinentur monachi à quocumque Epiſcopo vocato.*
8 *Quod non ſoluant de donatis, vel legatis quartam, vel tertiam partem.*
9 *Quod liceat cuilibet ſepeliri facere in cœmiterio monaſterij & Eccleſiarum.*
10 *Quod liceat Abbati decidere cauſas inter ſuos vaſallos.*
11 *Confirmat omnes conceſſiones, & donationes locorum, & bonorum eidem monaſterio factas.*

VRBANVS Epiſcopus ſeruus ſeruorum Dei. Reuerendiſſimo F. Petro Cœnobij Cauenſis Abbati, & ſucceſſoribus canonicè promouendis, ſalutem & Apoſtolicam benedictionem in perpetuum. Cùm vniuerſis ſanctæ Eccleſiæ Presbyteris pro Sedis Apoſtolicæ autoritate, ac beneuolentia debitores exiſtimus, illis tamen locis ac perſonis, quæ ſpecialius, ac familiarius Romanæ adhærent Eccleſiæ, quæque amplioris religionis gratia eminere noſcuntur propenſuri, nos inducunt charitatis ſtudio imminere. Apoſtolicæ ergo memoriæ prædeceſſoris noſtri Gregorij Septimi inſtitutis tenacius adhærentes, Cauenſe Cœnobium, cui ſumma religio viget, quod ipſe ſingulariter dilexit, & ſuæ inſtitutionis priuilegio communiuit, Nos quoque a huius noſtri priuilegij pagina communimus, & ab omni, tam ſecularis, quam Eccleſiaſticæ perſonæ iugo liberum eſſe omnino decernimus. Idem namq; Apoſtolicus Pontifex, dum in Romana ſancta Eccleſia Archidiaconatus adhuc officio fungeretur, prædictum locum à Guiſulfo Salernitano tunc Principe, in cuius manu fuerat, poſtulauit, cellas quoque plurimas, quas vſque ad id temporis ſpatium idem Princeps in manu propria detinuerat, ab ipſo acquirens eidem ſancto loco contulit abſolutè, cum omnibus habitant. & habitaturis, tam in Silenteo monte, eiuſque pertinentiis, quam in locis Faſciano, Mitiliano, Caſtro ſancti Auditoris, & pertinentiarum eorumdem locorum, cum omnibus angariis, perangariis, penſionibus ſolutis, tam ratione terrarum, quam pro quolibet ſeruitio ipſorum locorum, ſicut

1 a Vide in 2. tom. qq. reg. q. 83. in qua quæſtione de exemp. regular. agitur.

nos ipſi in regiſtro ipſius principis enucleatius vidimus contineri. Quam donationem nos autoritate Apoſtolica ex certa ſcientia confirmamus. Præterea Cluniacum locum illum famoſum diligens, inde te vt Abbatem præfato monaſterio præponeret accitus, quem deinceps, cum vniuerſis ſubiectis ſue locis, ſeu perſonis ſingulariter dilexit, fouit, atque tutus eſt. Mox Pontifex factus eorum libertatem decreti ſui pagina confirmauit. Sic præſtante Deo ab omnium viuentium iugo libertas, vſque ad tempora noſtra permanſit. Noſtris autem diebus Alphanus Salernitanæ Eccleſiæ Archiepiſcopus confrater noſter ad eiuſdem loci ſubiectionem modis cœpit omnibus anhelare. Nobis itaque diſponentibus baſilicam ipſius loci dedicare, ille ſuæ Eccleſiæ minus iura clamitabat, cui nos ex abundanti ſatisfactione iuris obtulimus. Ille autem cùm ad poſtulatum, & acceptatum actionis terminum peruenisset, actionem aggredi refutauit. Sic nos præſentibus fratribus noſtris Reuerendiſſimis Epiſcopis Wario Sabinenſi, Oddoni Albanenſi, Bernardo Præneſtino, Ioanni Tuſculanenſi, Brunone Signino, Rangiero Regitano, Gerardo Troiano, Ioanni Rapulino, & Cardinalibus Eccleſiæ noſtræ Hermanno Presbytero, ex titulo quatuor Coronatorum, Gregorio Presbytero tituli S. Vitalis, Benedicto Presbytero tituli ſanctæ Suſannæ, Gregorio ex Diaconia ſanctæ Mariæ in via lata, Ioanne ex Diaconia S. Mariæ in ſchola Græca, Petro ex Diaconia in ſancto Adriano, Iacobo ex Diaconia ſancti Euſtachij, & Tentinne ex Diaconia ſancti Gregorij ad Vellum aureum Diaconibus, aſtante dilectiſſimo filio noſtro Duce Rogiero, cum innumera clericorum, & laicorum turba, præſtante Domino noſtro IESV CHRISTO, cuius vicem licet immeriti gerimus in terris, ad honorem ſummæ, & indiuiduæ Trinitatis manibus noſtris propriis in eodem loco, qui Mitiliani Caua vulgariter nuncupatur, baſilicam dedicauimus, die Nonarum Septembris, indulgentes eidem monaſterio, contemplatione cuiuſdam prærogatiuæ ſpecialis charitatis, quam experti fuimus in eodem Cœnobio, imò potius, perfectam religionis obſeruantiam, dum adhuc eſſemus in minoribus ordinibus conſtituti, vt quicumque in a ſtatu pœnitentiæ Domino opitulante fuerit poſitus, & ad dictum locum accedens fuerit ibi vna die ante ipſius Baſilicæ conſecrationem, & per totum diem ſequentem, necnon die Iouis ſancti, atque per totum diem Veneris ſancti ſequentem, de omnibus peccatis, de quibus verè contritus fuerit, & confeſſus, illam indulgentiam, & veniam à Domino conſequatur, quam mereretur in eundo, & redeundo ad ſanctum Iacobum Compoſtellanum, reliquis vero temporibus, & diebus ſingulis cauſa deuotionis illuc accedentes quatuor annorum, & totidem Quadragenarum indulgentiam ſuorum peccatorum obtineant de Sedis Apoſtolicæ gratia ſpeciali. Quo vero ad Capellam tuam ſitam in eodem monaſterio, ac eodem die conſecratam per venerabilem fratrem noſtrum prædictum Brunonem Epiſcopum Segninum in diebus, & feſtiuitatibus ſupradictis ſeptem annos, & totidem Quarentenas de indulgentia, pro ſuis peccatis confeſſis à Domino conſequantur: accedentes ſimiliter ad Eccleſiam conſtructam in caſali eidem monaſterio adiacenti, & eminenti, dedicatam ipſa die per iam dictum venerabilem fratrem noſtrum Rangierum Epiſcopum Regitanum, in diebus, & feſtis prædictis, nec non & in omnibus

2 (marginal mark beside "Præterea Cluniacum")

a V. de de indulgent. in 2. tom. qq. regul. q. 24.

3